

A Odpadlictví:

❖ Selhání pod Áronovým vedením (2. Mojžíšova 32,1-5)

- Ačkoli hebrejské slovo *elohim* je množné číslo slova "bůh", běžně se používá k označení jediného Boha: "Já jsem Hospodin, tvůj Bůh [*elohim*]; já jsem tě vyvedl z egyptské země, z domu otroctví" (2. Mojžíšova 20,2).
- V Mojžíšově nepřítomnosti lid požádal Árona, aby z nich udělal viditelného *elohima*, kterého by mohli uctívat (2. Mojžíšova 32,1). Brzy zapomněli na přikázání, která obdrželi, a na svůj závazek je poslouchat (2. Mojžíšova 24,7).
- Áronovo počáteční váhání při pokusu vyjednávat s lidem (2. Mojžíšova 32,2) ho vedlo k tomu, že odpadlictví spíše vedlo, než aby ho vymýtil.
- Místo toho, aby jim připomněl zákaz dělat modly, udělal jim Áron zlaté tele a prohlásil: "To je tvůj bůh [*elohim*], Izraeli, který tě vyvedl z egyptské země." (2. Mojžíšova 32,4).

❖ Modloslužba a zlo (2. Mojžíšova 32,6)

- Tím, že Izraelité vyrobili modlu ve tvaru telete, zredukovali Všemohoucího Boha na obraz zvířete, které uctívalo spíše stvoření než Stvořitele (list Římanům 1,23).
- Iracionálně si mysleli, že socha z dláta je bude schopna vést. Možná si dokonce mysleli, že se z *Elohim* stalo tele! (2. Mojžíšova 32m,24).
- Ve skutečnosti přestali uctívat Boha, aby uctívali demony (5. Mojžíšova 32,17). Jak uctívali Boha, rostli i morálně, protože se Bohu podobali.
- Uctíváním démonů začali sami sebe ponížovat, protože se podobali démonům, které uctívali.
- Když nedáme svá srdce Stvořiteli, ale sloužíme jakékoli jiné modle (a je jich mnoho), dříve nebo později nás to povede k morálnímu úpadku.

❖ Lid "se vrhá do zkázy" (2. Mojžíšova 32,7.8)

- Sklonit se před obrazem (i když představuje samotného Boha, Krista nebo Jeho svaté) znamená neuposlechnout Boží zákon (2. Mojžíšova 20,3-6) a tak vstoupit do hříchu a zániku.
- Co je modlářství 21. století? Modlářství je uctívání něčeho, co nahrazuje Boha. Modla je vše, co uchvacuje naši představivost, náklonnost, čas a mysl více než Bůh a co zotročuje naše myšlení.
- Jaké modly uctíváme? Můžete si vytvořit svůj vlastní seznam. Některé návrhy: hrdost, peníze, moc, sex, jídlo, práce, sociální sítě...
- Co to znamená uctívat tyto modly? Naše osobnost, způsob myšlení, náklonnosti a dokonce i náš společenský život se mění. Vyměňujeme autentické vztahy s Bohem za prázdné, nesmyslné interakce, které nás nemohou zachránit.

B Přímluva:

❖ Spravedlivý Boží hněv (2. Mojžíšova 32,9-29)

- Bůh řekl Mojžíšovi, že "váš lid, který jste vyvedli z egyptské země, je zkažený" (2. Mojžíšova 32,7).
- Mojžíš reagoval správně: "Není to můj lid, ale váš; nebyl jsem to já, kdo je vyvedl, ale ty" (2. Mojžíšova 32,11). Bůh ho žádal, aby mu dovolil zničit Izrael (Ex 32:10), ale Mojžíš mu takové povolení odmítl dát.
- Boží hněv byl spravedlivý, ale Mojžíš věděl, že "milosrdenství vítězí nad soudem" (list Jakubův 2,13). Poté, co se přimluvil za Izrael a s ujištěním, že Bůh utišil jeho hněv, sestoupil z hory (2. Mojžíšova 32,12-15). Když viděl odpadlictví, porušil symbol smlouvy – kamenné desky (2. Mojžíšova 32,19).
- Poté, co Mojžíš vyslechl chabé výmluvy svého bratra, rázně zakročil, aby zhýralost zastavil (2. Mojžíšova 32,20-28).

❖ Mojžíšova přímluva (2. Mojžíšova 32,30–32)

- Svou první přímluvou Mojžíš zabránil zničení lidu. Bylo však zřejmé, že Bůh jim po tomto hříchu nemůže dále žehnat. Proto se rozhodl vykonat druhou přímluvu (2. Mojžíšova 32,30).
- Mojžíš byl ochoten ztratit svou vlastní spásu, pokud by lidem nebylo odpuštěno (2. Mojžíšova 32,31.32). Nebylo to však normální odpuštění, o které Mojžíš žádal, protože nepoužil obvyklé hebrejské slovo pro "odpustit". Žádal, aby Bůh "nesl" hřích lidí.
- To znamenalo, že Bůh učiní hřích svým vlastním a ponese jej a zaplatí za něj: smrt (Izaiáš 53,6; list Římanům 6,23). To je přesně to, co Ježíš udělal na kříži. Vzal na sebe naše hříchy, aby zemřel smrtí, kterou jsme si zasloužili (1. list Petřův 2,24).